

Bronnenkaart

Casus Amira – Observaties interpreteren

Amira geeft voor het tweede jaar op rij Nederlands aan anderstaligen in het Volwassenenonderwijs. De groepen waaraan ze lesgeeft bestaan uit gemiddeld 17 personen en de cursisten zijn doorgaans tussen de 20 en de 50 jaar oud. De lessen zijn opgedeeld in modules die lopen over een periode van 6 maanden.

De grote moeilijkheid waar Amira steeds weer mee te maken krijgt is het gebrek aan motivatie van bepaalde cursisten. Sommigen volgen de lessen verplicht, in het kader van inburgering, terwijl anderen slechts af en toe komen. Deze laatsten komen volgens haar enkel als ze niets anders te doen hebben. Zelf is het niet even gemakkelijk om daar steeds op een correcte manier mee om te gaan.

Amira laat haar frustratie omtrent enkele cursisten de vrije loop:

“Majid, een jongeman uit Marokko, beslist tijdens de derde lesweek van een module de klas binnen te stappen. Hij geeft niet echt een reden op als ik hem vraag waarom hij pas vanaf de derde week naar de les komt. Aangezien ik er niet op gerekend had dat er die derde week nog nieuwe cursisten zouden komen opdagen, had ik geen extra cursussen bij. Majid moest het dus maar even redden met mijn uitleg en meekijken met de cursus van een medecursist. Toch had ik al snel begrepen wat voor iemand Majid was. Hij keek absoluut niet mee met Kheder, één van de beste cursisten naast wie ik hem had geplaatst. Wel begon hij in het Arabisch met Kheder te praten. Ik zag meteen dat die daar niet mee gediend was. Majid besloot dan maar om een vijftal keer van plaats te veranderen tijdens de les. Van concentratie was er bij Majid allesbehalve sprake en ook de andere cursisten stoorden zich enorm aan zijn gedrag. De laatste keer dat hij veranderde van plaats heb ik hem gevraagd of alles nu ok was en heb ik hem vriendelijk verzocht te blijven zitten op die plaats die hij na zoveel switchen eindelijk had gekozen.

Majid bleef toen wel zitten maar begon nu een babbeltje met Najat te slaan. Wanneer hij even niet aan het babbelen was stoorde hij de les door luid te geeuwen, hoesten, rochelen, zijn neus te snuiten, ... Majid eiste duidelijk meer aandacht van mij op dan ik hem kon geven. Op het einde van die les heb ik hem bij mij geroepen en gevraagd wat het probleem was. Daarbij discussieerde hij over het feit dat hij geen cursus kreeg, terwijl ik hem al drie keer had gezegd dat hij de volgende les zeker en vast een cursus zou krijgen. Daarna zei hij dat hij allergisch was aan zwangere vrouwen. Eén van de cursisten, Elsa uit Ethiopië, was op dat moment hoogzwanger.

In een andere groep heb ik een gelijkaardig probleem. Tefik is een twintiger uit Kosovo. Sinds het begin van het schooljaar zijn er een tiental lessen geweest. Hij kwam één keer opdagen in september. Een kwartier voor de pauze kwam hij aan en na de pauze heb ik hem niet meer gezien. Vorige week dook hij zonder reden weer op. Hij kon noch een wettigingsattest van de dokter, noch van een werkgever voorleggen.

Als docente in het volwassenenonderwijs zal ik waarschijnlijk mijn gehele loopbaan te maken krijgen met dergelijke voorvallen. Zelf heb ik het gevoel hier machteloos tegenover te staan. Ik ben sowieso verplicht ze in mijn les te laten zitten, dus weigeren in de klas is geen optie. Wel mag ik een brief laten

sturen naar cursisten die niet genoeg aanwezig zijn in de lessen zodat zij niet mogen deelnemen aan het examen. Zo zal Tefik bijvoorbeeld niet naar de volgende module mogen gaan en zal Majid ofwel niet slagen voor het eindexamen in januari, ofwel niet mogen deelnemen als hij zo blijft voortdoen. Maar hoe ga je het best met dergelijke cursisten om? En hoe reageer je wanneer ze plots weer zomaar opduiken? En geef ik dan bijkomende uitleg wanneer ze zaken niet begrepen uit lessen waar ze helemaal niet aanwezig waren?"

Bron: verslag van een studente lerarenopleiding.